

[Starcke.]

folkningen for en stor Bunke Penge, give den Købekraft, give den Rentabilitet, give den Velstand.

Vi vil standse Stiftelsen af Statsgæld og Kommunalgæld, saaledes at Forrentnings- og Amortisationsbyrderne, efterhaanden som den offentlige Gæld bringes ned og amortiseres, vil blive mindre for de kommende Slægter, og de Penge, som nu betales i Rente af den uægte Kapital, kan blive som Købekraft, som Velstand i Folks Lommer.

Det femte Punkt angaar Staten. Vi vil en Forenkling af Administrationen, en Nedsikring af de kolossale Udgifter, som nu gaar til Administration.

Det sjette Punkt er en Sanering af Sociallovgivningen. Den Dag alt det andet er ordnet, vil Sociallovgivningen kunne indskrænkes til at omfatte de Mennesker, der ikke kan klare sig selv, Invaliderne, de kronisk syge, de forældreløse. Alle disse Mennesker vil vi blive i Stand til at give en langt, langt bedre Behandling, end de faar nu. Men, som sagt, vi ønsker ikke i Dag at afvikle den sociale Lovgivning, fordi de gamle, som er gamle i Dag, ikke kan begynde deres Liv forfra, og de fattige, som er fattige i Dag, er ikke Aarsag til Fattigdommen. Vi ønsker ikke at løse disse Problemer paa den Maade, som mange i Socialdemokratiet ofte ønsker det: ved at afskaffe Rigdommen, men vi ønsker at løse disse Problemer ved at fjerne Aarsagerne til Fattigdommen, for dem kender vi, og den Dag vi faar politisk Magt dertil, kan vi fjerne dem.

Der er det ved det, at lægger man Skat paa en Vare, bliver den dyrere, lægger man Told eller indirekte Afgifter eller indirekte Skatter paa Huse, paa Skotøj, paa Klæder, saa bliver de dyrere, og enhver Forbruger, enhver Husmoder, ethvert Menneske har gjort den Erfaring, at voksende Skatter giver voksende Varepriser. Men det ejendommelige er, at lægger man Grundskyld paa Jord, bliver Jorden ikke dyrere, men billigere, og lægger man fuld Grundskyld paa Jord, saa synker denne Pris helt ned til, at det kun er Huset paa Jorden man handler med, at det kun er den Kulturværdi, der ligger i Jordens Bearbejdelse, man handler med. Det viser Erfaringerne ogsaa.

Jeg skal lige slutte disse mine Bemærkninger med nogle ganske faa Ord i Anledning af, at et af Dagbladene i Dag, „B. T.“, bringer en Udtalelse med Overskriften: „Uretfærdigt at drage Nuppenau frem i Lyset.“

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke har draget Sekretær Nuppenau frem i Lyset for paa nogen Maade at ramme ham personligt.

Det prøvede jeg at understrege i mine Udtalelser i Gaar. I „B. T.“ er der en af Varedirektoratets øverste Embedsmænd, der siger, at det er uretfærdigt, naar Hr. Nuppenau drages frem i Lyset. Jeg vil derfor gerne understrege, at den Bog, jeg har mine Oplysninger fra, er af cand. polit. Poul Assam. Bogen hedder „Hvem giver Import- og Eksportbevillinger?“ Slaar man op i den, ser man paa første Side Varegrupperne begyndende med 0101, og der staar Sekretær Nuppenaus Navn, og saa er det ganske naturligt, at man ser efter i Bogen, hvormange Varegrupper der omfattes af hans Beføjelse, og saa kommer man til det forbausende Resultat, at den omfatter hele 48 Varegrupper.

Over for dette siger saa hin høje anonyme Embedsmand fra Varedirektoratet følgende: „Men det er forkert at drage Hr. Nuppenaus Navn frem, for der er nogle der har betydeligt flere Omraader at beskæftige sig med end han.“

Ole Bjørn Kraft: Det er med stor Glæde jeg hører den højtærede Statsministers Redegørelse for de Planer, Regeringen har med Henblik paa at fremme Samarbejdet med Færøerne, og Tanken om at sende den højtærede Koordinationsminister til Færøerne for at være til Hjælp med Gennemførelsen af den ny Ordning synes jeg er en fortræffelig Tanke, som jeg er glad for at Regeringen har faaet.

Jeg var ogsaa enig med Statsministeren i de Udtalelser, han fremsatte om Forsvaret og det nordiske Samarbejde. Naar Statsministeren stærkt understregede, at en Styrkelse af vort Forsvar er en Nødvendighed, for at vi kan faa den rette Stilling i Forholdet til de andre nordiske Lande ved de Forhandlinger, som man skal føre, saa har han saa helt og fuldstændig Ret. Det er en virkelighedsbetonet Politik, som Statsministeren herved giver Udtryk for, men derimod mener jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Udtalelser paa dette Punkt var virkelighedsbetonede, tværtimod. Ganske vist mener det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen som alle andre radikale Talsmænd, at de alene her i Tinget og andre Steder repræsenterer den rolige og nøgterne Overvejelse. Men ikke desto mindre er Forholdet det, at det radikale Partis Stilling til Tidens Problemer, udenrigspolitisk og forsvarspolitisk, er virkelighedsfjern, er for-tidig, klynger sig til en en Gang rodfæstet Opfattelse, som man ikke kan frigøre sig fra, i Virkeligheden reaktionær, og derfor beklager jeg, at den højtærede Udenrigs-